

C-344/23. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2023. május 31.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Augstākā tiesa (Senāts) (legfelsőbb bíróság, Lettország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. május 30.

Felperes/felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél:Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts
BIOR**Alperes/felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:**

Valsts ieņēmumu dienests (állami adóhatóság)

[omissis]

Administratīvo lietu departaments (közigazgatási kollégium)

Latvijas Republikas Senāts (a Lett Köztársaság legfelsőbb bírósága)**VÉGZÉS**

Riga, 2023. május 30.

A Senāts (legfelsőbb bíróság) [omissis] [a bíróság összetétele]

írásbeli eljárásban megvizsgálta az állami adóhatóság által az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság, Lettország) 2020. szeptember 18-i azon ítéletével szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmet, amely a Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts BIOR (élelmiszer-biztonsággal, állategészségüggyel és környezetvédelemmel foglalkozó intézet [BIOR]) arra irányuló keresetével kezdeményezett közigazgatási peres eljárás keretében született, hogy semmisítsék meg az állami adóhatóság 2018. november 20-i határozatát [omissis].

Háttér

A tényállás ismertetése

1 2018 júniusában az elsőfokú eljárás felperese, az élelmiszer-biztonsággal, állategészségüggyel és környezetvédelemmel foglalkozó intézet (BIOR) vámáru-nyilatkozatában (szabad forgalomba bocsátás) meghatározott árukat (műanyagból készült haljelölők: „T-bar tag”, „streamer tag”, „standart achor t-bar tag” és „tagging applicators”) a 3926 90 92 90 Kombinált Nomenklátúra-kód (a továbbiakban: KN-kód) és TARIC-kód alatt jelentett be, egyúttal feltüntette a C13 kiegészítő kódot (oktatási, tudományos és kulturális anyagok; kizárólag nem kereskedelmi célokra behozott tudományos műszerek és készülékek). A kiegészítő kód alapján az árukra 0%-os rendes behozatali vámtételt alkalmaztak, azaz behozatali vámok alóli mentességet élveztek. Az elsőfokú eljárás felperese azt állította, hogy a behozott áruk olyan tudományos műszerek vagy készülékek, amelyeket kizárólag nem kereskedelmi célokra hoz be.

Az állami adóhatóság 2018. november 20-i határozatával az elsőfokú eljárás felperesével szemben az említett árukra vonatkozóan 612,20 euró összegű vámot és 3,76 euró összegű késedelmi pótlékot, valamint 128,56 euró összegű héát és 7,14 euró összegű késedelmi pótlékot állapított meg.

A határozat rámutat, hogy a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendelet 46. cikkének a) pontja szerint „tudományos műszer vagy készülék” bármely olyan műszer vagy készülék, amely objektív műszaki jellemzői alapján és azoknak az eredményeknek az alapján, amelynek elérését lehetővé teszi, főként vagy kizárólag tudományos tevékenységhez alkalmazandó. A behozott áruk műanyaggal bevont vagy polietilén rúdból készült, halászati kutatásra használt jelölők (vagy címkék), amelyek a halak rögzítéssel történő jelölésére szolgálnak vándorlásuk és növekedésük megfigyelése céljából. A halcímkék behozatala nem kereskedelmi célból, hanem a halaknak a további halállomány tudományos tanulmányozása céljából történő jelölése céljából történik. Nem tekinthetők műszernek, mivel nem rendelkeznek a műszerek jellemzőivel. Információszerzési funkciókat látnak el, és ezért kutatási tevékenység megvalósítását szolgáló információhordozók. A halcímkékkel nem azokat a konkrét tevékenységeket végzik, amelyeket általában műszerekkel végeznek. Természetüknél fogva olyan tárgyakról van szó, amelyekkel azt jelölik, amit vizsgálnak.

2 Az elsőfokú eljárása felperese fellebbezést nyújtott be a közigazgatási bírósághoz, amelyben az állami adóhatóság határozatának megsemmisítését kérte.

A fellebbezési eljárásban az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság) 2020. szeptember 18-i ítéletével helyt adott a fellebbezésnek. A bíróság megállapította, hogy a behozott áruk az 1186/2009 rendelet 44. cikke és 46. cikkének a) pontja értelmében vett tudományos műszernek minősülnek, mivel azokat kizárólag nem kereskedelmi célokra használják, és objektív műszaki

jellemzőik alapján kizárólag tudományos célokra használhatók: a halaknak a további halállomány tudományos tanulmányozása céljából történő jelölésére. A behozott halcímkék tehát olyan műszerek, amelyekkel tudományos célokra meghatározott eredményt érnek el. Nincs objektív ok kétkedni az elsőfokú eljárás felperesének azon érvelésében, miszerint a behozott árukat tudományos tevékenységre állítják elő és használják, kizárólag tudományos tevékenységhez alkalmazhatók, és kizárólag ennek során használják azokat: a halaknak a további halállomány tudományos tanulmányozása céljából történő jelölésére. A behozott áruk felhasználása tehát a tudományos kutatás meghatározott eredményének elérésére irányul.

3 Az állami adóhatóság felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság) ítélete ellen.

A felülvizsgálati kérelem szerint az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság) tévesen értelmezte az 1186/2009 rendelet 44. cikkét és 46. cikkének a) pontját. Azzal, hogy a halcímkéket tudományos műszernek vagy készüléknek minősítette, kizárólag azon az alapon, hogy használatuk célja tudományos, az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság) indokolatlanul terjesztette ki az 1186/2009 rendelet 44. cikkében említett behozatali vámok alóli mentesség hatályát. A behozott áruk ugyanis olyan jelölő funkciót töltenek be, amelynek segítségével azonosítani lehet egy konkrét halat, így ezek az áruk pusztán információs jellegűek. Az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság) nem vette figyelembe, hogy a haljelölők (vagy -címkék) tekinthetők ugyan tudományos tárgynak, tartozéknak stb., de nem rendelkeznek egy műszer jellemzőivel.

Az állami adóhatóság rámutat továbbá arra, hogy az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlata alapján a főszabály – miszerint minden termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás után héát kell fizetni – alól kivételt jelentő adómentességeket igazoló feltételeket, valamint a behozatali vám alóli mentességet előíró jogszabályi rendelkezéseket szigorúan kell értelmezni (az Európai Unió Bíróságának 2012. július 19-i Lietuvos geležinkeliai ítélete, C-250/11, EU: C:2013:17, 35. pont, és analógia útján: 1996. december 12-i Olasagasti és társai ítélet, C-47/95-C-50/95, C-60/95, C-81/95, C-92/95 és C-148/95 egyesített ügyek, 20. pont). Ezért a hatóság álláspontja szerint a rendes adórendszer alóli kivétel alkalmazásakor az „műszer” szót nem lehet másként értelmezni, mint szó szerint.

Jogi háttér

Jogi keret

4 Az áruk osztályozását az Európai Unióban a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet szabályozza.

A 2658/87 rendelet 12. cikke előírja, hogy a Bizottság minden évben rendelettel elfogadja a Kombinált Nomenklátúra egységes szerkezetű változatát a Közös Vámtarifa vonatkozó autonóm és szerződéses vámtételeivel együtt, amint az a Tanács vagy a Bizottság által elfogadott intézkedésekből következik. Az említett rendeletet legkésőbb október 31-ig ki kell hirdetni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*, és azt a következő év január 1-jétől kell alkalmazni.

A bejelentett áruknak az elsőfokú eljárás felperese általi behozatala előtt elfogadták a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2017. október 12-i (EU) 2017/1925 bizottsági végrehajtási rendeletet. A 2017/1925 rendelet 39. árucsoportjában („Műanyagok és ezekből készült árucikkek”) a következő vámtarifaszámok szerepelnek:

KN-kód	Árumegnevezés	Szerződéses vámtétel (%)	Kieg. mértékegység
1	2	3	4
3926	Műanyagból készült más áruk és a 3901–3914 vtsz. alá tartozó más anyagokból készült áruk:		
[...]			
3926 90	Más:		
[...]			
3926 90 92	— — — Lemezekből	6,5	
3926 90 97	— — — Más	6,5 [...]	

5 Az 1186/2009/EK rendelet 44. cikke előírja, hogy a 45–49. cikkekre is figyelemmel azok a tudományos műszerek és készülékek, amelyek nem tartoznak a 43. cikk hatálya alá, behozatali vámoktól mentesen hozhatók be, ha azokat kizárólag nem kereskedelmi célokra hozzák be. Az (1) bekezdésben hivatkozott mentesség olyan tudományos műszerekre és készülékekre korlátozódik, amelyeket az alábbiak valamelyikének szánunk:

- a) alapvetően oktatással vagy tudományos kutatással foglalkozó közintézmények, valamint a közintézményeknek azok a részlegei, amelyek alapvetően oktatással vagy tudományos kutatással foglalkoznak;
- b) alapvetően oktatással vagy tudományos kutatással foglalkozó magánintézmények, amelyeket a tagállamok illetékes hatóságai felhatalmazták ilyen cikkek vámmentes fogadására.

Az 1186/2009/EK rendelet 46. cikkének a) pontja előírja, hogy az említett rendelet 44. és 45. cikkének alkalmazásában „tudományos műszer vagy készülék”: bármely olyan műszer vagy készülék, amely objektív műszaki

jellemzői alapján és azoknak az eredményeknek az alapján, amelynek elérését lehetővé teszi, főként vagy kizárólag tudományos tevékenységhez alkalmazandó.

6 A vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 1186/2009/EK tanácsi rendelet 42–52., valamint 57. és 58. cikkének végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 2011. november 28-i 1225/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet 5. cikke előírja, hogy az 1186/2009/EK rendelet 46. cikke a) pontjának alkalmazásában tudományos műszer vagy készülék objektív műszaki jellemzői azok a jellemzők, amelyek az adott műszer vagy készülék konstrukciójából, vagy egy normál műszeren vagy készüléken végrehajtott olyan módosításokból erednek, amelyek az ipari vagy kereskedelmi felhasználás követelményeit meghaladó magas színvonalú teljesítményt tesznek lehetővé.

Amikor az objektív műszaki jellemzők alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy egy adott műszer vagy készülék tudományos műszernek vagy készüléknek tekinthető-e, hivatkozni kell a műszerek vagy készülékek azon típusának Közösségen belüli általános használatára, amelyre a behozatali vámok alóli mentességet kérik. Ha a vizsgálat eredménye szerint a szóban forgó műszert vagy készüléket főként tudományos célra használják, azt tudományos jellegűnek kell tekinteni.

Az uniós jog értelmezésével kapcsolatos kételyek okai

7 Az elsőfokú eljárás felperese az 1186/2009 rendelet 44–49. cikkének megfelelően behozatali vám alóli mentességet alkalmazott a behozott árukra, megjelölte a 3926 90 92 90 KN-kódot és TARIC-kódot, egyúttal feltüntette a C13 kiegészítő kódot (oktatási, tudományos és kulturális anyagok; kizárólag nem kereskedelmi célokra behozott tudományos műszerek és készülékek).

Ezzel szemben az állami adóhatóság az elsőfokú eljárás felperese által behozott árukra a 3926 90 97 90 KN-kódot és TARIC-kódot alkalmazta, és 6,5%-os behozatali vámtételt állapított meg.

Az elsőfokú eljárás felperese és az állami adóhatóság között tehát a tekintetben van vita, hogy az elsőfokú eljárás felperese által behozott árukat melyik kód alá kell besorolni:

- 1) 3926 90 92 90 (Műanyagból készült más áruk és a 3901–3914 vtsz. alá tartozó más anyagokból készült áruk – Más – – – Lemezekből), a C13 kiegészítő kód (oktatási, tudományos és kulturális anyagok; kizárólag nem kereskedelmi célokra behozott tudományos műszerek és készülékek) feltüntetésével, vagy
- 2) 3926 90 97 90 (Műanyagból készült más áruk és a 3901–3914 vtsz. alá tartozó más anyagokból készült áruk – Más – – – Más).

Mivel azonban a jelen esetben a KN-kódra és a TARIC-kódra ugyanazt a behozatali vámtételt kell alkalmazni, ez a kérdés másodlagos jelentőségű. A jelen

ügyben az a döntő, hogy az elsőfokú eljárás felperese helyesen alkalmazta-e a behozatali vám alóli mentességet a behozott árukra, vagyis az elsőfokú eljárás felperese által behozott áruk megfelelnek-e az 1186/2009 rendelet 46. cikkének a) pontjában meghatározott „tudományos műszer vagy készülék” kritériumának.

8 A Kombinált Nomenklátúra értelmezésére vonatkozó általános szabályok szerint az áruk besorolását a vámtarifaszámok megnevezései, valamint az e nomenklátúra áruosztályaihoz és árucsoportjaihoz tartozó megjegyzések alapján kell meghatározni. A jogbiztonság és az ellenőrzések elősegítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételeit általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat az említett nomenklátúra vámtarifaszámjai és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzései meghatározzák. Ezenkívül a termékek rendeltetése a besorolás objektív szempontját képezheti, mivel az szorosan az említett termékekhez tartozik, amely kötődést a termék objektív jellemzői és sajátosságai alapján kell értékelni (lásd ebben az értelemben: az Európai Unió Bíróságának 2019. május 2-i Onlineshop ítélete, C-268/18, EU:C:2019:353, 27–29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Az 1186/2009 rendelet 46. cikke a) pontjának fogalommeghatározása szerint „tudományos műszer vagy készülék”: bármely olyan műszer vagy készülék, amely objektív műszaki jellemzői alapján és azoknak az eredményeknek az alapján, amelynek elérését lehetővé teszi, főként vagy kizárólag tudományos tevékenységhez alkalmazandó.

Az Európai Unió Bírósága a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 918/83/EGK tanácsi rendelet 50–59. cikkének végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2290/83/EGK rendelet módosításáról szóló, 1985. június 26-i 1745/85/EGK bizottsági rendelet 5. cikkének (1) bekezdésére hivatkozva megállapította, hogy „objektív műszaki jellemzők” azok a jellemzők, amelyek az adott műszer vagy készülék konstrukciójából, vagy egy normál műszeren vagy készüléken végrehajtott olyan módosításokból erednek, amelyek az ipari és kereskedelmi felhasználást meghaladó, magas színvonalú teljesítményt tesznek lehetővé (az Európai Unió Bíróságának 1986. június 26-i Nicolet Instrument kontra Hauptzollamt Frankfurt am Main-Flughafen ítélete, 203/85, EU:C:1986:269, 21. pont). Ezzel szemben a „főként vagy kizárólag [...] alkalmazandó” kritérium csak azt követeli meg, hogy a műszer vagy készülék főként tudományos tevékenységhez alkalmazandó legyen, anélkül, hogy kizárná annak lehetőségét, hogy a műszer vagy készülék másodlagosan más célokra, például ipari felhasználásra is használható legyen (az Európai Unió Bíróságának 1985. január 29-i Gesamthochschule Duisburg kontra Hauptzollamt München-Mitte ítélete, 234/83, EU:C:1985:30, 27. pont; 1987. január 21-i Control Data kontra Bizottság ítélete, 13/84, EU:C:1987:16, 16. pont; és 1978. február 2-i Universiteitskliniek Utrecht kontra Inspecteur der invoerrechten en accinzen ítélete, 72/77, EU:C:1978:21, összefoglalás és az indokolás 15. pontja).

Ebből tehát az következik, hogy egy tudományos műszer vagy készülék olyan jellemzőkkel rendelkezik, amelyek az adott műszer vagy készülék konstrukciójából, vagy egy normál műszeren vagy készüléken végrehajtott olyan módosításokból erednek, amelyek az ipari és kereskedelmi felhasználást meghaladó, magas színvonalú teljesítményt tesznek lehetővé. Ugyanakkor – jóllehet a műszer vagy készülék főként tudományos tevékenységre alkalmas – ez nem zárja ki annak lehetőségét, hogy más célokra is alkalmazható legyen.

9 Az elsőfokú eljárás felperese kifejtette, hogy a haljelölő nélkül a tudósok nem tudnák kutatni a halak vándorlási szokásait, meghatározni túlélési arányukat vagy vizsgálni növekedésüket. Következésképpen az elsőfokú eljárás felperese szerint a haljelölők (vagy -címkék) a tudományos kutatás tárgyainak megjelölésére szolgáló olyan műszernek kell tekinteni, amelyek objektív műszaki jellemzői és eredményei alapján főként vagy kizárólag tudományos tevékenységhez alkalmazandók. Az elsőfokú eljárás felperese továbbá hangsúlyozza – anélkül, hogy azt az állami adóhatóság vitatná –, hogy a haljelölők (vagy -címkék) behozatalának célja kizárólag nem kereskedelmi: a halaknak a további halállomány tudományos tanulmányozása céljából történő jelölése. Az állami adóhatóság azonban úgy véli, hogy ha a tudományos tevékenység során használt tárgyakat kizárólag azon az alapon minősítik tudományos műszernek vagy készüléknek, hogy használatuk célja tudományos, az indokolatlanul kiterjeszti az 1186/2009 rendelet 44. cikkében említett behozatali vámok alóli mentesség hatályát.

Az Európai Unió Bíróságának gyakorlatában sem az 1186/2009 rendelet 46. cikkének a) pontját, sem az abban használt „tudományos műszer vagy készülék” fogalmát nem értelmezték. A Bíróság gyakorlatában a „tudományos műszer vagy készülék” fogalmának tartalma és az a kérdés, hogy egy adott dolog (vagy tárgy) megfelel-e a „tudományos műszer vagy készülék” feltételeinek, csak az oktatási, tudományos és kulturális anyagok Közös Vámtarifa szerinti vámok alól mentes behozataláról szóló, 1975. július 10-i 1798/75/EGK tanácsi rendelet keretében került tisztázásra. Ez a rendelet hatályát veszítette, és a 918/83, illetve az 1186/2009 rendelettel ellentétben nem határozta meg a „tudományos műszer vagy készülék” fogalmát. Ezenfelül az 1798/75 rendelet a behozatali vámok alóli mentesség további korlátozásáról rendelkezett, nevezetesen, hogy ne gyártsanak tudományos szempontból egyenértékű műszereket és készülékeket az Európai Közösségben. Mindenesetre ez a rendelkezés – amely már nem hatályos – a jelen ügy szempontjából nem releváns.

Az 1798/75 rendelet értelmezésekor az Európai Unió Bírósága megállapította, hogy a „tudományos műszer” fogalma nem értelmezhető megszorítóan, hanem éppen ellenkezőleg, magában foglalhatja azokat a tárgyakat is, amelyeket tudományos felfedezések alapján állítanak elő, és amelyet nem tárgyként (passzív elem), hanem tudományos kutatás eszközeként használnak (az Európai Unió Bíróságának 1983. november 10-i Gesamthochschule Essen ítélete, 300/82, EU:C:1983:324, összefoglalás és 15. pont). Az Európai Unió Bírósága egy, a kísérletekhez használt üvegedények behozatalára vonatkozó ügyben

megállapította, hogy az 1798/75 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében előírt vámok alóli mentesség azokra a tárgyakra korlátozódik, amelyek műszaki szerkezetük és működésük révén önmagukban közvetlenül tudományos kutatási eszközként szolgálnak. Ezzel szemben az olyan tárgy, amelyet nem eszközként, hanem kizárólag a tudományos kutatás tárgyaként használnak, nem minősülhet tudományos műszernek vagy készüléknek, vagyis ha a kutatást nem e tárggyal, hanem e tárgyra vonatkozóan végzik, az említett tárgy pusztán passzív szerepet játszik a tudományos kutatás során (a Bíróság 1984. január 26-i Ludwig-Maximilians-Universität München ítélete, 45/83, EU:C:1984:31, összefoglalás, valamint az indokolás 11., 12. és 14. pontja).

Az Európai Unió Bírósága kimondta továbbá, hogy bizonyos alkotóelemek (alkatrészek) „tudományos műszernek vagy készüléknek” tekinthetők, ha megfelelnek az 1798/75 rendeletben meghatározott valamennyi feltételnek (az Európai Unió Bíróságának 1984. szeptember 15-i Universität Hamburg kontra Hauptzollamt München-West ítélete, 236/83, EU:C:1984:350, 18. pont; 1985. július 4-i Land Niedersachsen kontra Hauptzollamt Friedrichshafen ítélete, 51/84, EU:C:1985:295, 19. pont).

Így az 1798/75 rendelet értelmezése során az Európai Unió Bírósága megállapította, hogy nem tekinthető „tudományos műszer[nek] vagy készülék[nek]” az olyan tárgy, amely természeténél fogva nem kutatási eszköz, hanem a tudományos kutatás végzéséhez használt eszköz, míg valóban „tudományos műszer[nek] vagy készülék[nek]” tekinthetők azok a tárgyak, amelyek műszaki szerkezetük és működésük révén önmagukban közvetlenül tudományos kutatási eszközként szolgálnak.

Tekintettel az elsőfokú eljárás felperesének azon érvelésére, hogy a haljelölők (vagy -címkék) nem pusztán a tudományos kutatás során használt tárgynak, hanem a tudományos kutatást lehetővé tevő eszköznek tekintendők, vagyis a haljelölők használata nélkül a halakkal kapcsolatos tudományos kutatási folyamat jelentősen akadályozva lenne, kétséges, hogy az 1798/75 rendelet értelmezését ki kell-e terjeszteni a 2017/1925 rendeletre, és ennek következtében az elsőfokú eljárás felperese által behozott áruk „tudományos műszer[nek] vagy készülék[nek]” tekinthetők-e.

10 Az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jog rendelkezéseit egységesen kell értelmezni és alkalmazni, a nyelvi változatok egyformán hitelesek, és ezért főszabályként valamennyi nyelvi változatot azonos értékűnek kell elismerni. Az uniós szövegek egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (lásd ebben az értelemben az Európai Unió Bíróságának 2020. október 8-i Combinova-ítéletét, C-476/19, EU:C:2020:802, 31. pont).

A „készülék” és az „műszer” szavak meghatározása eltér a lett, az angol, a francia és a német nyelvű változatban.

A lett nyelvben az *aparāts* (készülék) technikai eszközt, berendezést jelent (lásd a *Tēzaurus*; megtekinthető itt). Ezzel szemben az angolban az *apparatus* alatt egy adott tevékenységhez vagy feladathoz szükséges eszközök vagy berendezés egyéb részei értendők („the tools or other pieces of equipment that are needed for a particular activity or task”: *Oxford Learner's Dictionaries*, megtekinthető itt). Más források szerint azonban inkább berendezések eszközeinek vagy részeinek összessége (például *Cambridge Dictionary*, ahol az *apparatus* alatt „a set of equipment or tools or a machine that is used for a particular purpose” értendő; megtekinthető itt). A franciában az *appareil* az eszköznél teljesebb egésző alakított műszaki elemek funkcióval rendelkező összessége („ensemble d'éléments techniques organisés en un ensemble plus abouti qu'un outil et qui possède une fonction”: *DICTIONNAIRE FRANÇAIS*; a magyarázat megtekinthető itt). A németben az *Apparate* a meghatározott funkciókat ellátó eszközt jelenti („Gerät, das bestimmte Funktionen erfüllt”; a magyarázat megtekinthető itt).

Más a helyzet az *instruments* (műszer) szóval. A lett nyelvben eszközként értelmezik (valamilyen tevékenység, feladat elvégzésére, vagy valami olyannak az elérésére, ami általában valakinek az érdeke: *Tēzaurus*, megtekinthető itt). Az angolban az *instrument* egy adott tevékenység elvégzéséhez szükséges eszköz („the tools or other pieces of equipment that are needed for a particular activity or task”: *Oxford Learner's Dictionaries*, megtekinthető itt). A franciában az *instrument* egy művelet/tevékenység elvégzésére szolgáló eszközt jelent („outil permettant d'effectuer une opération, un travail”: *DICTIONNAIRE FRANÇAIS*; a magyarázat megtekinthető itt). A németben az *Instrumente* alatt tudományos célokra gyártott eszköz értendő („Zu wissenschaftlichen Zwecken hergestelltes Gerät, Werkzeug”; a magyarázat megtekinthető itt).

A „műszer” szó tehát kétféleképpen értelmezhető; nevezetesen, lehet megszorítóan értelmezni – amint azt az állami adóhatóság a jelen ügyben tette – jelezve, hogy az elsőfokú eljárás felperese által behozott haljelölőkkel (vagy -címkékkel) nem azokat a konkrét tevékenységeket végzik el, amelyeket általában műszerekkel végeznek. Másik lehetőségként a szó úgy értelmezhető tágan, hogy az magában foglalja a valamely konkrét tevékenység vagy feladat (jelen esetben a további halállomány kutatása) elvégzéséhez használható eszközöket.

11 Figyelembe kell venni továbbá, hogy az 1186/2009/EK rendelet nem magyarázza részletesen a „tudományos műszer vagy készülék” kifejezést. Az Európai Unió Bírósága rámutatott, hogy az e területet korábban szabályozó rendeletek sem magyarázták meg, hogyan kell értelmezni a „műszer” vagy „berendezés” szavakat (az Európai Unió Bíróságának 1984. január 26-i Ludwig-Maximilians-Universität München ítélete, 45/83, EU:C:1984:31, az indokolás 8. pontja).

A [300/82. sz. ítéletben] az Európai Unió Bírósága a 918/83 rendelet (az 1186/2009 rendelet hatálybalépésével hatályon kívül helyezett rendelet) 60. cikkét értelmezte, amely a kutatási célokra szánt biológiai vagy vegyi anyagok és

kísérleti állatok behozatalára vonatkozó behozatali vámok alóli mentesség kérdését szabályozta (a jelenleg hatályos 1186/2009 rendelet 53. cikke hasonló rendelkezést tartalmaz). Ennek megfelelően a Bíróság megállapította, hogy az 1186/2009 rendelet esetében a mentesség két kategóriájáról lehet beszélni: az egyik kategóriában a mentesség egyaránt függ a behozott áruk jellegétől és az importőrtől; a másik kategóriában a mentesség a behozott áruknak a címzett által történő felhasználásától függ, nem pedig az importőr személyazonosságától.

Az 1186/2009 rendelet 46. cikkének a) pontját e rendelet 44. és 45. cikkével összefüggésben vizsgálva nem világos, hogy a jelen esetben is a mentesség két kategóriájáról lehet-e beszélni, és hogy az elsőfokú eljárás felperese által behozott áruk élvezhetik-e a második kategória mentességét (vagyis azt, amelyik a behozott áruknak a címzett által történő felhasználásától függ).

12 A fentiekre tekintettel kétséges, hogy úgy kell-e értelmezni az uniós szabályozást, hogy az 1186/2009 rendelet 46. cikkének a) pontjában szereplő „tudományos műszer vagy készülék” kifejezés magában foglalja az elsőfokú eljárás felperese által behozott haljelölőket (vagy -címkéket). Vagyis az olyan tárgyak, amelyek műszaki szerkezetük és működésük révén önmagukban közvetlenül tudományos kutatási eszközként szolgálnak, az 1186/2009 rendelet 46. cikkének a) pontja értelmében vett „tudományos műszer[nek] vagy készülék[nek]” tekinthetők-e, és a 3926 90 92 90 KN-kód és TARIC-kód alá sorolhatók be, így a behozatali vámok alóli mentességet élveznek, vagy ezzel szemben a „tudományos műszer vagy készülék” kifejezést nem lehet tágan értelmezni, és – mivel az elsőfokú eljárás felperese által behozott haljelölőkkel nem végzik el azokat a konkrét tevékenységeket, amelyeket általában műszerekkel végeznek – az említett jelölőket a 3926 90 97 90 alszám alá kell besorolni, anélkül, hogy a behozatali vámok alóli mentességet élveznének.

13 Következésképpen a Senáts (legfelsőbb bíróság) szükségesnek tartja, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel forduljon az Európai Unió Bíróságához.

Rendelkező rész

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke értelmében [omissis] [nemzeti eljárásjogi szabályokra való hivatkozás] a Senáts (legfelsőbb bíróság, Lettország)

ügy határoz,

hogy előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1) Úgy kell-e értelmezni a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendelet 46. cikkének a) pontjában szereplő „tudományos műszer vagy készülék” kifejezést, hogy az olyan tárgyakat is magában foglalhat, amelyek műszaki

szerkezetük és működésük révén önmagukban közvetlenül tudományos kutatási eszközként szolgálnak?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2017. október 12-i (EU) 2017/1925 bizottsági végrehajtási rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nomenklatúrát, hogy a műanyagból készült haljelölők a Kombinált Nomenklatúra 3926 90 92 90 alszáma alá sorolhatók?

A bíróság az eljárást az Európai Unió Bíróságának határozathozataláig felfüggeszti.

A jelen határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak.

[omissis]

[aláírások]

MUNKADOKUMENTUM